

8 de Març

Dia Internacional de la Dona Treballadora

Secretaria de la Dona

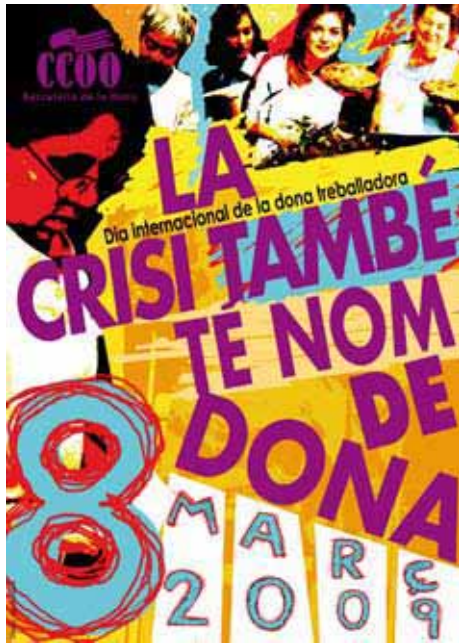
LA SORTIDA DE LA CRISI TAMBÉ HA DE TENIR NOM DE DONA

Les dades actuals d'atur a Catalunya poden fer la impressió que la crisi econòmica i financera no afecta les dones, donat el fet que presenten un percentatge d'atur molt igualat al dels homes. Però això ha estat fruit de la important davallada en l'ocupació en un sector tan masculinitzat com el de la construcció, seguit del degoteig d'ERO i d'acomiadaments en el sector industrial: la realitat és que al gener de 2009 l'increment mensual de l'atur ha estat molt similar en els dos sexes, del 7,7% en els homes i del 7,5% en les dones.

Cal considerar tota la veritable dimensió de la situació de les dones en el mercat de treball, on les desigualtats de gènere persisteixen malgrat el mite que l'accés a l'ocupació es produeix en igualtat d'oportunitats. La realitat demostra clarament que no és així: persisteixen la segregació ocupacional, la discriminació salarial, les dificultats en la promoció, l'assetjament sexual... El treball a temps parcial té nom de dona, i són elles les que continuen patint la doble jornada i la doble presència, ja que fan la major part de les feines de cura i atenció a les persones i les tasques vinculades a la reproducció.

Tampoc podem deixar de tenir present que també hi ha desigualtats entre les dones, segons quines siguin la seva condició social i econòmica: per exemple, les treballadores que fan feines informals i les treballadores de la llar (moltes de les quals són dones immigrades), i les autònomes, no tenen dret a l'atur. Junt amb altres elements, això provoca que, malauradament, la pobresa tingui rostre de dona: dones soles amb fills a càrrec, dones grans, dones immigrades... Totes elles viuen situacions amb més risc d'exclusió social.

Davant d'aquesta realitat, quina ha de ser la resposta a la crisi? Quins canvis cal fer en el model econòmic actual per tal que no persisteixin aquestes iniquitats?

Des de CCOO proposem:

- Apostar per una política fiscal justa i progressiva que gravi més les rendes del capital i permeti alliberar recursos per poder fer polítiques socials que beneficiïn prioritàriament les dones.
- No pot haver-hi dones sense cap ingrés: demanem, en compliment del que estableix l'Estatut, que la renda garantida de ciutadania sigui ja una realitat a Catalunya.
- Que les administracions públiques augmentin les inversions en projectes de ciutadania –equipaments i serveis d'atenció a la vida diària– de qualitat, sostenibles i, sobretot, amigables per a les dones i que són generadors d'ocupació (escoles i escoles bressol, serveis sanitaris i d'atenció a les persones, lleure i cultura...).
- També cal que es destinin més recursos per al desenvolupament i la millora de les lleis a favor de les dones, com són la Llei d'igualtat, la Llei contra la violència de gènere, les lleis de conciliació en les administracions públiques i la Llei d'avortament.
- Promoure la incorporació de les dones en sectors d'alt valor afegit, facilitant la seva formació i el reciclatge professionals. Cal que els empresaris facin una aposta clara pels sectors on es produirà un relançament de l'activitat econòmica i productiva.
- Vetllar perquè es generi ocupació de qualitat i es faciliti la conciliació de la vida personal i la professional per al conjunt de la població, i actuar de forma especial en els sectors més feminitzats. També cal posar en valor aquest tipus de tasques que, habitualment, tenen a veure amb l'atenció a les persones.
- Tot àmbit de negociació col·lectiva ha d'incloure un capítol sobre la igualtat, en què s'han d'incloure, concretar i millorar les directrius de la Llei d'igualtat.
- En les empreses, cal continuar treballant per garantir i millorar les condicions de treball de les dones i eliminar les desigualtats en contractació, retribucions, promoció, etc., mitjançant mesures d'acció positiva i la concreció de plans d'igualtat.

Totes aquestes polítiques i propostes s'han de fer des d'una nova visió inclusiva i feminista, i amb la supervisió i la participació de les organitzacions sindicals i de dones. És per això que CCOO de Catalunya, en el nostre darrer congrés, hem aprovat un programa d'acció que inclou aquestes propostes i hem assolit el compromís d'una Comissió Executiva paritària al 100%. Finalment, us animem a participar en totes les mobilitzacions i actes que s'organitzen al voltant de la celebració del 8 de Març.

Secretaria de la Dona

- Perquè la crisi no deixi en segon terme el treball per la igualtat
- Per un nou model productiu i un nou model de relacions laborals
- Perquè treballar per la igualtat també contribuirà a la sortida de la crisi
- **VISCA EL 8 DE MARÇ! VISCA LES DONES TREBALLADORES!**

**8 de
Març
de 2009**